

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

הכשרות בישראל

אנציקלופדיה למלחמת השחיטה

חלק ב

בו יובא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בניילות וטריפות

אור הזוהר 274 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ספר

מעשה תעתיים

בו יבוא:

המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער זי"ע

מעשה תעתיים

פְּעֵן אֲשֶׁר צִיצִיו וְנִצְנִיו
אוֹת נֶאֱמָן תְּמִיד גְּלִי פְּרִי.

ואולם מעשיהם המקולקלין עצמו למאוד ולפרטם כולם לא אוכל מרוב וגם הספר לא יכילם. לכן לא אפרוש כי אם מקצתם, היותר מפורסמים ומועדים הם לעשותם וכלם יעידו כי הרמי שבלבבותם, היא המביאה לידי סכלותם ועליהם רמז שלמה באמרו:

הבין דרכו ערמת חכמה, ואולת כסילים מרמה.

אילים הם, וינאצו מוסר אבותיהם לתעב בטומאות נפשיהם, כי המציאו להם דינים שונים בטומאות יולדות וטומאות כהנים, ומתכוונים למרוד ברבנים, רבנן קשישאה בעלי תריסן ובעלי קרנים, אשר היו לנו לעינים, לישרנו במסלה ולסקל דרכים עורים הם ועיניהם יעצמו ואזניהם יאטמו, הן יבשו ויכלמו.

דרך אויל ישר בעיניו, כל חשך טמון לצפניו

תועי לבב הם, ומדרך השכל רחקו מעליהם, כי יניחו על ראשם ב' תפילין צמודות, ויאמרו כי הם אנשי חמודות ובתורה להם עשר ידות, וישתבחו בעיר כי כן מעשיהם למען יכירם כל רואיהם כי שם חסיד נקרא עליהם, ואין עוד להרהר אחריהם.

ואומר עם תועי לבב הם, כל השומע יצחק להם.

עושקי עושק המה, ויגזלו גזל במרמה כי כן נודע איש בהמה, שדרכו לשאל ספרים חמורים ויקרים, וגונב מהם דפים ומחזירם חסרים, והלך ושולח אחה מן החברים לקנותם בזול ובדמים זעירים.

שמעו חכמים מלי. אחי הטו אזניכם אלי. הקשיבו עמי ותחי לבבכם, האזינו וברכת ה' עליכם. כי שבעת אמרים, מלאתי דברים. רוח בטני הצקתני. נפשי האציתני. אש לוהט בלבי. יקד יקוד בקרבי. אשיחה וינוח לי. אדברה וירוח לי.

ידוע תדעו ריעי כי התחברו אנשי מרמה ללכוד חכמים בערמה. בני בליעל המה. ויתיעצו יחדיו על ה' ועל תורתו. על עם ה' ועל קבלתו, להרוס מוסדי מנהיגו ולגדע שרשי קבלתינו, לבנות להם נימוסים אחרים, לא נהירים ולא בהירים ולחצוב להם בורות נשברים, צלמות ולא סדרים. ויוציאו מסכלותם דת חדשה, כאלו להם נתנה התורה למורשה, לעשות בה כל העולה על רוחם, להרוס ולבנות ולהראות כי רב בהם, ובעזות מצחם ילעגו על אבותינו הקדושים, ולבני הקבלה מתכחשים, והחכמים מיסדי מנהיגו הטובים היו בעיניהם כחגיבים, יתושים וזבובים, כי הם חכמים בעיניהם, ונבונים נגד פניהם, הלא המה כתות כתות כותי מכתת שיעורייהו משיעורא דרבנן, לא תאר להם ולא הדר כמראה השחק ביום הענן, ירקרקות הם וחוט של חסיד משוך עליהם, וכן שמם אשר יקראו להם, למען התגבר רוע מעלליהם, מתראים כענווים בלכתם שחוח וראשם כפוף כאגמון להסתיר רמייתם ותוכם לטמון, מתעטפים מראשם ועד רגלם בטליתם, ולבם ללכוד עניי ארץ בשחיתם. הן זאת צורתם ומראיתם תארם ותבניתם, וזה לעד על תרמיתם, ופחיתת לבותם. וכן אמר המשורר:

מְדָה פְּנֵי אָדָם בְּכָל רָגַע
אוֹת עַל אֲמוֹנָתוֹ וְעַל מְרִיז

אָבֵל לְסָלֹל לֹו הַמִּסְלָה לְרִמּוֹת

וכבר נודע המעשה אשר עשו זה עשר שנים, והנה נער אחד עמד על אסקופת הבית ברחוב העיר על אם הדרך, ובתולה אחת עומדת אצלו כי נדברו יחד, ויעבור אחד מן הצבועים האלה וירא אותם בפתח פתוח ומדמה מילתא ממעשה שהיה בקינוי וסתירה, וילך לביתו ויגיד, ויהי כשמעם ויקחו שופר בידם ויחרימו את הנער בקול תרועה וירונו: ויִנְדַע הדבר לשארית הנערים ויחר להם מאוד ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו? הכי אתה המושל והרודה? ויתחברו כל הנערים כאיש אחד ויבואו אל ביתו לבזותו ולהכותו. ויהי כאשר שמע קול ההמון ויסגור הדלת בעדו. ויגד אחד מנושאי כליו מחברת חוטבי עצים ושואבי מים אשר היה עומד עליו ויקח סכין בידו ויתקומם נגד כל הבא בחזקה, לפצוע אותו בפצע וחבורה, ותרב המלחמה ביניהם כל היום ההוא וכל הלילה, והמחלוקת הלכה וגדלה וכדי להסיר המכשלה נאספו אז אדירי עם סגולה פרנסי' ומנהיגי' בצירוף ב' בתי דינים בעלי חכמה ושרי התורה, דדייקו וגרסו הלכה ברורה אנשי חיל משיבי מלחמה שעה, אנשים אשר רוח אלקים בהם, ומופת נתן להם ובצירוף אלון עירם הגאון אב"ד הנודע בכל תפוצות ישראל בחריפות בבקיאות ובחסידות החרש והמסגר ובמצות ה' תמיד דורש וחוקר, ועיניו משוטטות בכל בדעת ובתבונה והשכל. ובאסיפתם התחכמו להציל העם כל יפלו ברשת הציידים האלה ויעבירו קול במחנה העברים, הרחק תרחיקו מכת הסוררים, הרחיקום כמטחוי קשת, ובצל קורתם אל תקרבו לגשת וכרוזא קרא בחיל בבה"כ בזמן קהלה לכל בחדש אלול שנת תקל"ט בפפ"ד עיר ואם בישראל וזה נוסח הכרוז:

שמעו נא רבותי עש איזט בעפאהלן ווארדן אויס צו רופן בשם החברותא קדישא יצ"ו ובצירוף האלופים גובים יצ"ו ובצירוף שני בתי דינים יצ"ו מאחר שכבר הוכרז ביום א' ג' אלול לעת ערב במצות הקהל וגובים יצ"ו שר' נתן בן מוהר"ר שמעון אדלר כ"ץ יצ"ו אסור לו לעשות מנין בביתו להתפלל שעל ידי זה התאסף ביום א' העבר בחדר הקהל הח"ק יצ"ו והאלופים גובים יצ"ו ובצירוף הגאון אב"ד נר"ו ושני בתי דינים יצ"ו ועלה בהסכמה למחות לו בחרם מלהתפלל עוד בביתו בעשרה, וכן נעשה, ונשלח אליו על ידי שני שמי הקהל יצ"ו בחרם כנ"ל. גם איזט הסכמות והשליחות חרם הנ"ל בפנס הקהל געשריבן ווארדן ונחתם בחתימת ידם של הח"ק והאלופים גובים יצ"ו גם בח"י של הגאון אב"ד נר"ו ושני בתי דינים יצ"ו ובכל זאת עומד ר' נתן הנ"ל במרדו, ומיאן לשמוע לקול הורים ומורים, ולקול החרדא תרגו בטנינו כי מי שמע אפקורתא גדולה וחוצפא יתירא דאית ביה. ובכך לאזן הח"ק יצ"ו בצירוף האלופים גובים יצ"ו, ובהסכמות שני בתי דינים יצ"ו אום החוצפא במנין ואפקורתא צו שטייארן מכריז ומזהיר זיין שמהיום והלאה יהיה אסור לשום אחד מבני קהלתנו יע"א לזמן את ר' נתן הנ"ל לסעודת מצוה או לזכר, או שפינהאלץ או ליתן לו ברכת נישואין ושלא יכבד אותו במצות סנדק ושלא ישאל ממנו שום אדם הוראה ודין אפילו ביעתא בכותחא כי כל הוראותיו ודינותיו המה בטלים ומבוטלים. גם הוסכם בהסכמות כולם ובגזירת כולם שכל הנכנסים אצלו להתפלל עמו בעשרה בביתו קיין לינת לילה או שום הנאה יהיה מה שיהיה צו האבן מבני קהלתנו יע"א. כל הנ"ל האָבֵן הח"ק יצ"ו בצירוף גובים יצ"ו ובהסכמות שני בתי דינים יצ"ו בעפונדן לפי שעה. אכן באם ר' נתן הנ"ל עדיין עומד במרדו והחוצפא ואפקורתא שלו ניט לאזן ווירד עוד ידם נטויה עליו להתנהג עמו כפי הדין הראוי לעובר על חרמי הקהל ועשה חוצפא ואפקורתא כנ"ל, ולהשומעים יונעם ויבוא עליהם ברכת טוב.

אלה הדברים אשר הוכרזו על פי בית דין הגדול ככתבם וכלשונם. אמנם מה הועילו חכמים בתקנתם, לגלות באשם וצחנתם, והמה עודם מחזיקים בהמרותם, כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם וימאנו לשמוע בקול המורים, כי צוררים הם אך סוררים ומורים, פוחזים ונמהרים מוכים בסנוירים. ותחת אשר היה להם לקחת מוסר לשוב

וראו מהומות רבות ועשוקים בארמנותיכם. ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם.

חסרי לב הם כי יבזו לרעיהם, בית ישראל אחיהם, על התפללם שלום רב בתפלת ערביהם, והמה לא כן מעשיהם כי יתפללו שים שלום גם בתפלת ערבית ומנחה, וירימו קול צווחה כאילו רוח ה' עליהם צלחה.

אולת לחסרי לב שמוחה, כי לא ידע עשות נכוחה.

שובבים הם, ומה עצמו משובותיהם, וזה דרכם כסל להם, בחשבם כי מצאו תחבולה, לדעת רגע התחלת היום והלילה וישימו חשך לאור ואור לחשך ואפילה, ויריבון אותנו בקבלת שבתותינו וחגיגנו, ויום צום תעניתינו עת כי פנה היום לנו, ואור חשך בעדנו הנה עוד היום גדול לפי מחשבותיהם, גם חשך לא יחשיך להם ותהי להפך עת כי אור נגה עלינו, ועוד יהיל בעדנו, המה היו במורדי אור, וימששו חשך ולא אור, כי לא עליהם תופע נהרה, ויהי להם כחשיכה כאורה, וכל זאת באתם, תחת אשר הקשו לבותם לבלתי שמוע אל מוריהם, ולבלתי לכת בעקבותיהם ויסולו להם אורחות אידיהם.

שובו ממושובה אהבו נדבה, אל תקשו לבבכם כמוריבה.

פתאים הם, כי נפתה לבם על נשיהם ויעשו להן ציצת על כנפי בגדיהם, למען הרימם על נשי חבריהם, ואין ספק כי בזרות כאלה ינהגו גם חמוריהם ובהמתיהם וכל אשר להם, כי כל מגמותם להפליא מעשיהם בפני רואיהם ולמרות עיניהם.

אשת כסילים הומה, פתיות ובל ידעה מה.

כסילים הם ואולת יביע פיהם, כי הוציאו דבה על ישראל אחיהם, ויגזרו על לחמנו ועל יינוניתנו, לבלתי אכול ממאכלינו ולבלתי שתות מייין משתנו, גם לבלתי השתמש בכלינו, ומעולם לא התערבו עמנו, מיראתם פן יתטמאו בפת בנינו, וביין נסכינו, כי ככותם נחשבנו בפניהם, וכקראים כן היינו בעיניהם.

מוציא דבה הוא כסיל, חושך שפתיו מושכיל.

הוללים הם, ורוח עוועים בהם, כי חפשו למצוא עלילה, לשים דופי במצות מילה, כפי שהיא נהוגה אצלנו מימות משה ומעלה. כי אמרו גם אנחנו גם אתם שלא כדת נמולים, ערלים אנחנו כלנו ערלים, ככל עם לא מולים וימציאו להם מילה חדשה, ויצערו את הילדים בכאב אנושה, עד כי יתעלפו ותאחו חולשה והמה מסוכנים סכנה גדולה וקשה, בתוך ימים שלשה.

עד מתי הוללים תהלו, וכסילים מתי תשכילו.

עַת אֶל אֲבִינוּ אֱלֹהִים הַשְּׁמִיעַ
הֵן זֹאת בְּרִיתִי לָכֶם אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
מִן אֵץ פְּרוֹת עֲרֻלְתֶּם לֹא תִדְלוּ
זֹאת תּוֹרַת הַבְּרִית בְּמִוּוֹ לָכֶם שִׁתְּלוּ
אָב אֶל בְּנֵים הַקּוֹתִיָּה הוֹדִיעַ
וּמִשְׁמֶרֶת אָב בְּגִימוֹ נִצְרוּ
נְשׁוֹת תּוֹרַת הַמּוֹלוֹת הִיעֲלָה עַל לֵב
וְעוֹד תִּאמְרוּ עֲרִילִים נִחְנוּ לֹא-מִלוּ
הֵן בְּזֹאת תִּנְעֲרוּ הֶבֶל תִּהְבְּלוּ
אֲכֹן אִם כֹּה תִקְרְאוּ רַק אֶל נִמְשָׁכֶם
כֵּן דִּבַּרְתֶּם. חֵי אֲנִי עֲרִילִים כָּלְכֶם
לֹא עֲרִילִי בְּשֶׁר בִּי אִם עֲרִילִי לֵב

הן את כל אלה עשו ולא יתבוששו, חלאתם בם ויאמרו כי קדשו, יחפצו לקשוט אחרים ולא התקוששו, אין זאת כי אם לרמות את רעיהם דרך יבקשו.

הַשְּׁמְרוּ רְעֵי מְאִישׁ מִתְחַסֵּד
וְהוּא מוֹכִיחַ אֶל פְּגִיכֶם אֲשֵׁמוֹת
כִּי לֹא לְמַעַן תִּסְרוּ יוֹכִיחַ

להתפלל בשום צירוף מנין עשרה בביתם או בבית אחר, זולת שילכו לבה"כ המותרים וקבועים לרבים קטן וגדול שם שווין גם שיהיה אסור בחרם חמור לשום אדם לילך אצלם לצירוף מנין עשרה להתפלל עמהם בביתם או בבית אחר אשר איננו בית הכנסת קבוע לרבים ואותן הבחורים או שום אדם אשר איננו מבני קהלתנו שיעבור על זה גרש יגרש מכאן. ואחרי אשר ר' נתן אדלר כץ הנ"ל לא שת לבו, לחוש לחרם הנ"ל ומאן לשמוע לקול הוריו ומוריו עלה כבר בשנת תקל"ט במוסכם הח"ק ובצירוף האלופים גובים יצ"ו ושני בתי דינין נר"ו והוכרו בבית הכנסת שיהיה אסור לשום אדם מבני קהלתנו להזמין את ר' נתן הנ"ל לשום סעודת מצוה או לכבדו במצות סנדקאות או לכבדו בברכת נישואין ושלא לישראל ממנו שום הוראה אפילו ביעתא בכותחא וכל הוראותיו ודיניו יהיו בטילין ואין להשגיח ולחוש להם והנה בעת רעה ראינו אשר הציצו מחרכים משה העלישויא ליב עמרין הנ"ל וילפתו ארחות דרכם לאחוז מעשי תעוועים והבליהם הראשונים, כי כן דרכם כסל למו מימי קדם ועליהם כל היום יהגו להעלות עשתונותיהם ורעיוניהם על משכבם בלילות בחלומות ומחזות שוא ומדוחים לדרוך קשתם כמו אופל לישרי לב, ולתת עיניהם בבעלי ממון אשר הון ועושר בביתם להחרידם ולהבעיתם ולצודד נפשות נקיים באמרם אליהם חזות קשות הוגד להם משמים, בהיותם נופל וגלוי עינים, בנפל עליהם תרדמה נגלה להם כל תעלומה, ועוד דברים רבים כהמה אשר לא שערם אבותינו ואבות אבותינו המה עושים למען יפלא מעשיהם בעיני ההמון אשר לא ידעו להבחין בין שמאל לימין וכאלו להם לבד נתנה התורה למורשה ולהטיל אימתם על הבריות, ולהרבות מאודם וכבודם ולמעט כבוד שמים וכבוד אבירי הרועים מופלגי התורה אשר בית ישראל נשען עליהם ומימיהם אנו שותים. אך לא כמחשבותיהם אליהם כבוד שמים במקומו עומד וכבודם גאון לבבם ידכה וישוח. לזאת עלה במוסכם עדה קדושה הנ"ל מודיע לרבים צו זיין דש אותן החרמות אשר נכתבו בפנקס הקהל ונתודעו לרבים בכרוז בבית הכנסת בשנת תקל"ט כאשר כבר נאמר ונישנית למעלה בכל תוקף ועזו דמעיקרא פרבלייבן, עודף ומוסף על כל אלה למען לא יוסיפו עוד נביאי שקר אלו ודומיהן להבעית ולהחריד את העם בחרדה המסלקת את הדמים, לאזין הח"ק בצירוף האלופים גובים יצ"ו ובהסכמת הוועד יחידי סגולה הנ"ל מפרסם ומודיע לרבים זיין דש יהיה מי שיהיה הן יחיד או רבים בשום אופן שיהיה הן בעצמו או על ידי שלוחו או גירי וגירי גירי דיליה הן על ידי בני עמינו או על ידי שאינו מבני עמינו הן בעל פה אודר בכתב ובשום רמז, וועלכר דער לשום אדם שבעולם מאיים מחריד ומבהיל זיין ווירד בחלומות ומשאות ומחזות שוא ומדוחים שלו כאשר כבר הרבה הכת ההיא להרשיע ולהפשיע אזי חולם החלום ההוא יומאס ויהיה מותרם ומנודה ומופרש מכל קדושות ישראל ומלבד החרם הזה אשר ילכדו בו עושי רעה כאלה עוד יהיה ידי האלופים מנהיגי הקהלה יצ"ו נטוי עליהם להודפם ולרדפם עד חרמה אויך דש קיין יחיד בביתו בשבתות וימים טובים השכמה מאכך דערף ומכל שכן צו לייאנן אונד מוסף מתפלל צו זיין זולת בבית הכנסת של הישיבה יהיה מותר להתפלל בהשכמה תפלת שחרית אבל לא לקרות ולהתפלל מוסף. והחרם יחול על העבריינין ושאר כל העם השומעים יהיו נקיים ותבוא עליהם ברכת טוב.

אלה דברי הכרוז נורקו מפי החבורה שרי העם ובעלי התורה להזהיר את ההמון לבלתי ילכד ברשעת הצבועים האלה, המתנבאים בקרב המחנה שוא ונקלה, ועליהם נשאתי משלי.

מַעַת הַחֲרֵבָה קָרִית הַמְּוֹעָדוֹת
תָּם הַחֲזוֹן סָפוּ יוֹדְעֵי עֲתִידוֹת
כִּי אֲבָדוּ חֲכָמֵי עִיר וְנֶאֱלַם אִישׁ רוּחַ
אֶף מַעַת רַבּוֹ אֲוִילִים וְהַתְּחַבְּרוּ

מחטאותם, ולדעת כי שקר תרמיתם, עוד הוסיפו סרה להגדיל ערמימתם, כי החלו להבעית את העם בחלומותם, ולהפחידם בשקר חזיונותם. וזה כל חכמתם ובינתם, להתעורר כח דמיונותם, כשהם שוכבים סרוחים על ערשותם, כי כל המרבה לחלום חלום הרי זה משובח בחברתם.

קִנּוּת בִּינָה. בְּמִיעוּט שָׁנָה. הוֹרוּ הַמּוֹרִים
כִּי הַחֲכָמָה נִקְנָה בְּעַמֶּל לֵילָה
קִנּוּת בִּינָה. בְּהַפְּזוֹת שָׁנָה. יָמְרוּ הַמּוֹרִים א*
כִּי יָבֹא הַחֲזוֹן בְּחֵלוֹם לֵילָה

הן זה דרכם לפתות את העם בערמה, לאמר בנפול עליהם תרדימה, נגלה להם כל תעלומה. ועל נאמני ארץ ההולכים לתומתם, שפכו באש חמתם ושולחים להם שלוחים, במשאות שוא ומדוחים והעד הנאמן שכל מעשיהם בעקבה, למען לא יכלא העם מהביא נדבה, כי פתרוניהם בפתורא דדהבא ומעולם לא באו לפחותי ערך ולאיש גבר אלם, מיראתם פן מלכא לקי וממונא לא משלם, ורק על גובריא עתירא דאית להון חילא נפישא, תרו כולא יומא בחלמא בישא, אז יאמרו אשרי מי שרעה פניו בחלום, ימלא בתינו כסף וזהב ספיר ויהלם, ושפירא קדמנא להחויא, מה דאיתגלא לנא מגבורתן ותמהיא, אתון בכספא מתפרקין ואנן ברחמין ובעותין, דלא ייתא לכון מרעין בישן ועקתין, ורבים מן המישרים אורחותם האמינו בחלומותם, וישימו על לבותם, ויתחלחלו ונפלו בשחתותם, אהה ה' א' קלים היו רודפינו, פחים טמנו ורגלינו! וברשתם נלכדנו.

והעד הנאמן על תכליתם שהוא פתיות וסכלות, טפשות וסלילות, כי כבר ראינו אנשים שהתחברו בחברתם ויתערבו עמהם במעשה אולתם והנה נטרפה דעתם וזה מחמלת הבורא עליהם, למען לא ישלחו עוד בעולתה ידיהם, כאשר שמעתי מחכם אחד חד בדרא, בקי בכל חדרי התורה, הוא היה אומר במליצה זכה וברורה, כל הבא במחיצתם, ונטרף דעתו בחברתם, עליו לברך ברוך הגומל לחייבים טובות, כי יצא נקי מאמונות כוזבות, ומחשוב על ה' מחשבות.

ועלינו לשבח בתודות ותהלה, להרוזנים פרנסים וגובים מנהיגי הקהלה בר לבב ונקיי הדעת, אוהבי אמת שונאי תרמית, בצירוף וועד מיחידי סגולה, אשר כל ישעם וכל חפצם להדריך העם בדרך סלולה המה היו ליתר העם לישועה ולהצלה, כי רדפו החטאים האלה, ויקרא עליהם בקול גדול לגלות סרחונם, ולהודיע קלונם, למען לא יבואו עוד להפחיד בית ישראל בחזיונם, ולא ישלילום עוד בלשונם, וזה נוסח הכרוז אשר הוכרו בבית הכנסת בחודש אייר תקמ"ט:

שמעו נא אחינו בני ישראל עש איזט בעפאהלין ווארדן אויס צו רופן בשם הח"ק יצ"ו ובצירוף האלופים גובים יצ"ו ובהתאספם והסכמות וועד מיחידי סגולה מבני קהלתנו יצ"א, דא זיך ווידרום מתעורר האבן געוועזן מתלמידי ר' נתן אדלר כ"ץ, ה"ה משה העלישויא ומסעדר ליב עמרין להבהיל ולהבעית את העם בחלומות שוא אשר ידברו בנביאי שקר לצודד נפשות ולעמוד על דם רעיהם דאהער האבן האלופים מנהיגי הקהלה יצ"ו משה הנ"ל מגרש גוועזן מקהלתנו, ליב עמרין הנ"ל ביום א' העבר מחרים גוועזן. אמנם עדיין לא נח דעת האלופים מנהיגי הקהלה יצ"ו. למען לא יהיה הכת הסוררת וחושב מחשבת און ועמל בהמה למכשול ולפוקה ח"ו לשום אדם אלזא עלה במוסכם מלפני הח"ק בצירוף הגובים יצ"ו ואסיפת הוועד יחידי סגולה הנ"ל לגלגל על החברותא זו את הישנות ולפרסם קלונם ולחזק עוד להבא בכל תוקף ועזו אותן החרמות אשר נעשו במוסכם הח"ק בצירוף האלופים גובים ובהסכמותה גאון אב"ד ושני בתי דינין נר"ו בשנת תקל"ט לפ"ק ונכתבו בפנקס הקהל ונכרוזו בבית הכנסת שיהיה אסור בחרם חמור לר' נתן אדלר כץ ולהדיין ר' ליזר ואללי

ישראל כי אז יפקד עונם וינטלו מהם הנביאים הצודקים ואז יהיה אויל הנביא משוגע איש הרוח, כי נטלה הנבואה מן הנביאים ונתנה לשוטים, ונתן סבה אל רוח נבואה שהוא באמרו על רוב עונך כלומר תחת היותו מהרהר תמיד בהרהורים רעים לכן יראה בעינו האיש הרע לפי רשעו חלומות שוא הבל ורעות רוח ורבה משטמה, כי כל זה מעורר איבה ושנאה גדולה כי יגרמו צער ונזק אל בני אדם אשר עליהם יתנבאו, ככל אשר ראינו מן האוילים אשר דברנו עליהם בפנים הספר. והנה כבר אמרו אל תתיראו אלא מן הצבעים שדומין לפרושין מעשיהן כמעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס, ולפום ריהטא נראה כי הצבעים עושין בהסתר מעשיהם ולהיות כן אין הדמיון צודק למעשה זמרי שהיה בגלוי לעין כל, וכבר הרגיש בזה מהרש"א בחידושי אגדות ודחק ליישב. אמנם המכוון האמיתי על כת הללו שעושים תועבות רבות בפרהסיא כי דור תהפוכות המה אומרים לרע טוב ולטוב רע, ובעברם על כל מצוות ה' אשר לא תעשינה אומרים שעושים נחת רוח ליוצרים, ועל מעשה זמרי גופא יבקשו שכר כפנחס ולכן נקראו צבועים בעבור שדומים אל הצבועים, הנזכרים בספר שמואל יג, ג הצבועים, ופירושו שם מין שרץ רע ומזיק, ועליו אמרו בפרק קמא דמסכת בבא קמא דף ט"ו שמשנתה בשינוי לגריעותא עד שלבסוף נעשה שד המזיק לבריות, והוא שוה בכל אל כת הצבועים האלה אשר דברנו עליהם כי גם המה מזיקים לבריות בהנבאם עליהם נבואות שוא שמה וקללה. וכל כך הרגילו את עצמם בשקרם עד שגם הם יאמינו בנבואתם אף כי יודעים כי רוח שקר היה בפיהם, וכן כל דרך איש שקר לאמין בכזביו אשר בדה מלבו לרוב הרגלו. ועל פי זה ביארנו מאמר חז"ל בפרק חלק דף צ"ב: אמר ר"א כל המחליף בדבורו כאלו עובד עבודה זרה כתיב הכא והייתי בעיניו כמתעתע וכתוב התם הבל המה מעשה תעתועים, עד כאן. ויש לתמוה היעלה על הדעת כי עונש של מחליף בדבורו יהיה שוה לעונש חמור של עובד עבודה זרה, אמנם מה שיש לכוון בדבריהם הוא על פי מה שאמרו בפרק ד' מיתות דף ס"ג, אר"י א"ר יודעים היו ישראל בעבודה זרה שאין בו ממש ולא עבדו עבודה זרה אלא להתיר להם עריות בפרהסיא. מתיב רב מרשיא זכור בניהם מזבחותם ואר"א כאדם שיש לו געגועין על בנו, ומשני לבתר דאביקו ביה אז תקפה חבה יתירה עליהם, והן המה דברי רבותינו כרונם לברכה במסכת סוכה דף נ"ב רב הונא רמי כתיב רוח זנונים התעום וכתוב בקרבם, פירש רש"י התעום טעות בעלמא, בקרבם משמע ונטוע בלבם ומשני בתחלה התעום ולבסוף בקרבם, והוא ממש על הדרך הנ"ל וכבר אמרנו כי כמו כן מטבע השקרן לכתחלה התעה ולבסוף אביק ביה להאמין בשקר. וכמקרה עובד עבודה זרה כן מקרה איש שקר, ולכן מאד מאד יש להרחיק מן השקר כמו מן עבודה זרה. ואלה דברי המוסר אשר השמיענו ר"א במתק לשונו, כל המחליף בדבורו, אף שנראה דבר קטן שמשקר מעט הוא כאלו עובד עבודה זרה, כלומר שיקרנו מקרא עובד עבודה זרה כי ילמד בדבר שקר עד שלבסוף יהא אדיק ביה דוגמות עובד עבודה זרה כתיב הכא כמתעתע בכף הדמיון וכתוב התם תעתועים לומר כי כזה כן זה ומקרה אחד לשניהם לכתחלה התעום ולבסוף בקרבם. וכן אמרו בפרק לולב וערבה לא לימא אינש לינוקא יהיבנא לך מידי ולא יהיב ליה דאתי לאגמוריה שקרא שנאמר למדו לשונם דבר שקר וכו'. ובזה יש לפרש נמי הכתוב באיוב ט"ו אל יאמין בשוא נתעה כי שוא תהי תמורתו, ונבוכו המפרשים בביאור. אמנם לפי דברינו הוא מבואר מאד, וטעמו כי שנתעה בשוא סוף דבר הוא עצמו אינו מאמין כי שוא תהי תמורתו שהמיר אמת בשקר אבל יחשוב שאמת דבר בעבור שהוא עצמו מאמין אליו והבן.

ועל פי דברינו אלה יבאר מאמר במסכת כתובות פרק ב' בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא ובית הלל אומרים כלה

פרצו החזים והמשאות גברו
פי האויל הנביא משוגע איש רוח
ברוך השם אשר נתן כזאת בלב האדונים וברוכים אתם הרוזנים, כי עמדתם לימין קהלכם, לסעדם ולתומכם, כי קמו זרים עליהם ויכרו שוחה ללכדיהם וכמעט שכנה דומה נפשיהם, לולי מהרתם לעזרתיהם, המקום ישלם שכרכם, ויאריך ימיכם ושנותיכם, ותזכו לרב טוב ולשובע שמחות, ונסו יגון ואנחות. אמן.

משכיל לאגור

שמענו עמי תוכחתי, והקשיבו אל מוסרי
גם שב גם עלם יחד נער וזקן
פי ידבר צדק ומשרים על שפתי
לא שקר מלי וכתוב ישר דברי אמת
עזבו צבועים וחי – וחנומים ושלמו
מדוע ישאו לבם למה תפתו ונלפדתם
האם עזרתה גם ותושיה מזער הודעו
הלא ידעתם אם לא שמעתם תופשי התורה מעולם
מה נעמו מליהם ומדברם מה נאנה
לבם לא גבה גאון לא ידעו
ויהי חסד מטה עזם וענבת צדק שבטם סלה
לא כן אלה כי בשקר יתהללו ושיאם עמל ואנו
ישירו עקלקלות ואת הישרה יעקשו
ירקבו בזמן בגבה אפם וכל נכבד יקלו
על נערים יפילו חבלם ובהורם יצודו
כל היום הקל יהגו וזמנתם עלי משקב
רודפי קדים הוזים שוכבים רועי רוח חזי ללה
וכנער בידו יחטף להא ואומר הוי! לסקחתי לי קרניים
כן חולם חלום ואמר האח! רוח יי דיבר בי
ועתה בנים השפילו שמעו ושימו על לב
החפץ יי באלה אם רצה ירצה גם
היתכן דרכנו אם ייטב בעיני יי
הלא אלה תולדות רוח תועה לב הותל הורם
ימאסום אנשי אמת ולא יאבה כל ישר הולף
אף פתאים יסורו אליהם ומעקש דרכיו ילכד
ומתי שקל ישכנו בטח ושאנו מפחד רעה
מעט דבש דרך דרש

הנביא הושע ט' ז' אמר באו ימי הפקודה באו ימי השילום ידעו ישראל אויל הנביא משוגע איש הרוח על רוב עונך ורבה משטמה. ופירש רש"י אף מנבאי אמת יהיו אוילים כגון חנני בן עזור נביא שתחלתו נביא אמת עכ"ל. אמנם המשך המקרא איננו מסכים עם פירושו. ונראה לבאר על דרך אחר בהקדם דברי חז"ל פרק קמא דבבא בתרא דף י"ב אמר ר"י מיום שחרכ בית המקדש נטלה נבואה מן הנביאים ונתנה לשוטים וכו' והמהרש"א שם בחידושי אגדות מפרש הענין הזה ועיקר דבריו כי נבואות הנביא הוא על ידי השם יתברך או על ידי מלאך אבל נבואת השוטה על ידי שד והכי מחלק בפרק הרואה. רבא רמי כתיב בחלום אדבר בו וכתוב והחלומות שוא ידברו לא קשיא כאן על ידי מלאך כאן על ידי שד והכותב בע"י הביא בזה דעת מחקרים קדמונים באמרם כי לאיש אשר הטריד שכלו בענין רע ידוע אליו יראה ברעיונו בלילה דברים קשים המבהילים תחת היותו מהרהר רע ביום בהקיץ וזה יראה האיש על ידי שד המבהילו אז כמו שהיה מטריד שכלו על זה בהקיץ והוא השד האמתי. ולזה אמרו אין מראין לאדם אלא מהרהורי לבו אל איש רע לפי רשעו וכו' עיין שם באורך. ולזה יש לכוון כוונת הנביא באו ימי הפקודה באו ימי השילום ידעו

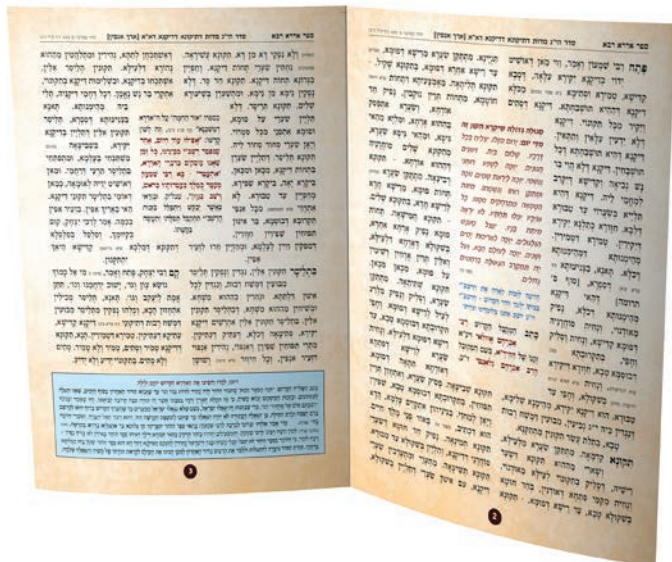
ג. (לה) דניאל ד' ל"ב. והה"א רפה והוא הפירפור הנראה בעין זריחת השמש כאילו פורחין בו באוירו פידורין דקין כעפר והוא אינו דבר נתפש, והולך לו ובטל עם השמש. כן פירש רבינו סעדיה גאון ורש"י זצ"ל.

ב. (הויים) ישע"י נ"ו י' ופירושו המדברים בשינה דברי תהו ובקצת החולאים והוא שקורין בלעז אוליו"נר (פארנאר אין סוגי) ובלשון ערבי הדי"אן הדלת פרה במקום הזי"ן העברי. רד"ק בשרשיו.

במס' סוטה דף ל"ב ויבואר נמי הכפל של גבוהה גבוהה, והכי איתא התם תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר שבחו בקול נמוך וגנותו בקול רם שבחו בקול נמוך מוידוי מעשר, גנותו בקול רם ממקרא ביכורים, ופריך וגנותא בקול רם והאמר ר"י משום רבי שמעון בן יוחאי מפני מה תקנו תפלה בלחש מפני שלא לבייש את עוברי עבירה ומשני לא תימא גנותו אלא אימא צערו, וכתב המהרש"א שם בחידושי אגרות וזה לשונו מפני מה תקנו תפלה בלחש פירש רש"י כדאשכחן בחנה וקולה לא ישמע, ויש לדקדק דהכא קאמר טעמא שלא לבייש ובפרק מי שמתו אמרינן ביה טעמא אחרינא המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה ופירש רש"י כאילו אין הקדוש ברוך הוא שומע תפלת לחש. ויש ליישב דוודאי אם היו כולי עלמא משמיעים קולם לא הוי שייך ביה מקטני אמנה אלא כיון דתקנו תפלת לחש משום עוברי עבירה מאן דלא חש בהא ומשמיע קולו טפי משאר אינשי הרי זה מקטני אמנה, עד כאן לשונו. והן הנה דברי חנה אל תרבו תדברו גבהה גבהה הן שבח הן גנות יצא עתק מפיכם כפירוש רש"י דבר סרה כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות ולפני יודע מחשבות אין צורך להגבחה קול. ואם תאמר אם כולם מגביהים קולם לא שייך ביה קטני אמנה לכן כתיב לא באלף כי לא נתכנו עלילות ככתוב ביחזקאל הלא דריכיס לא יתכנו שובו והשיבו מכל פשעכם, וכיון כי הם צריכים להתוודות ולשוב יש כאן משום עוברי עבירה. תם ונשלם.

נאה וחסודה כי אתא רב דימי אמר הכי מישרו קמי כלתא במערבא לא כחל ולא שרק ולא פירכס ויעלת חן, ופירש רש"י אינה צריכה כחל וכו' והרי היא יעלת חן, עד כאן. ויש לשאול מאי אתא רב דימי לאשמעינן במה דשרו במערבא והוא דלא כחד, ולכן אומר אני שדעת רב דימי להודיענו מחכמת בני מערבא ואיך היו משתמרים בלשונם ובחרו בשירתם בלישנא דמשתמט לתרי אפי ויבואר על פי מה דאיתא בסוטה דף ל"א וזה לשונו וכל היכא דכתיב לא בלמ"ד אל"ף לא הוא והכתיב בכל צרתם לא צר אלא משמע הכי ומשמע הכי, עד כאן. ופירש הרמב"ם בפירוש המשנה כי מלת לא אף שכתוב באל"ף מכל מקום הוראתו לפעמים על הן וישתמש מהפך להפך עיין שם ואם כן שפיר שרו במערבא לא כחל ולא שרק וכו' כי הוא לישנא דמשמע הכי והכי, ובחרו בו כדי להרחיק מדבר שקר בקצה האחרון.

מכל זה ראינו עד כמה יש להרחיק להוציא מדבר שקר ומכל שכן שלא להוציא לעז על שום אדם וקל וחומר בן בנו של קל וחומר שלא לדבר סרה חס וחלילה על כל עם ה' ככל החברה אשר דברנו המדברים גבוהה ויוציאו עתיק בגאווה וכוז ועליהם אמרה חנה אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות ה' ולא נתכנו עלילות, וכתוב לא וקרי לו. ונראה לישבו על פי מה שאמרו

דף האדרא רבא
 סדר הי"ג מדות דתיקונא דדיקנא דא"א
 [ארך אנפין]
לחלוקה הינם
על ידי מפעל הזוהר העולמי
0527651911

סגולת הרשב"י:
פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף).
אמור במשך שבעה ימים ברציפות את דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האידרא, וכן הלאה).
כך תוצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל שאין שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י:
- הזוהר קדוש

בוקר חדש מפציע בעולם משמיע זוהר ומאיר לכולם.

ברדיו 2000 טל: 03-5220005
תוכלו להאזין ברינה
כל דרשה מיוחדת במינה
חמש דקות בלבד להקשבה

ובנוסף תוכלו להאזין
לתוכניתו של האדמו"ר מהאלמין
"חיים על פי הזוהר"
כל יום רביעי בשעה 12:00 בצהריים.

להזמנת דיסקים
054-457-7956

חמש דקות
זוהר חק לישראל
כל יום בשעה 8:05 בבוקר

חמש דקות
זוהר דף היומי
כל יום בשעה 8:00 בבוקר

בחמש דקות קנית קניין רוחני מיוחד!